

Î N C H E I E R E

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de administratorul SRL „Multibrok-Com”, Braga Valeriu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Prointelect-MP” către SRL „Multibrok-Com” privind încasarea datoriei,

la acțiunea reconvențională a SRL „Multibrok-Com” către SRL „Prointelect-MP”, intervenienți accesorii SRL „Amofarm” și SRL „Ovico-Parfum”, privind încasarea prejudiciului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de SRL „Prointelect-MP”, casată parțial hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 28 martie 2016,

c o n s t a t ă :

La 29.10.2015, SRL „Prointelect-MP” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Multibrok-Com” prin care a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare a pretențiilor încasarea sumei de 28895,08 de lei cu titlu de datorie, a sumei de 5791,28 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în conformitate cu comenzile-contract de transport pe rute internaționale, încheiate cu pârâta, a prestat mai multe servicii de transport, iar pârâta s-a obligat să achite serviciile de transport oferite, potrivit facturilor fiscale din 23.09.2014, 02.10.2014, 24.10.2014, 25.11.2014, facturi ce reprezintă, în conformitate cu legislația în vigoare, confirmări documentare ce justifică efectuarea operațiunii economice.

Astfel, potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce din 31.12.2014, SRL „Multibrok-Com” înregistrează o datorie în mărime de 28895,08 de lei.

Cu toate acestea, pârâta a refuzat recepționarea reclamației remise acesteia

prin poștă, fără a oferi explicații.

Invocând prevederile art. 512, 513, 514, 572 Cod civil, reclamanta a solicitat admiterea pretențiilor.

La 01.02.2016, pârâta, SRL „Multibrok-Com”, a înaintat o cerere reconvențională împotriva SRL „Prointelect-MP”, intervenienți accesorii SRL „Amofarm” și SRL „Ovico- Parfum”, prin care a solicitat încasarea de la SRL „Prointelect-MP”, în beneficiul SRL „Multibrok-Com”, a sumei de 1146,15 de euro și de 12916,70 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reconvenționale, SRL „Multibrok-Com” a invocat că a încheiat cu SRL „Prointelect-MP” mai multe contracte, atât în formă scrisă, cât și în formă verbală, inclusiv referitor la transportarea mărfurilor la comanda SRL „Amofarm” și SRL „Ovico- Parfum” pe ruta Franța-Moldova, transport realizat de reclamantă, fapt confirmat prin realizarea transportării cu autocamionul ce aparține acesteia de model „Scania” cu numărul de înmatriculare EDBH 588, precum și prin declarațiile vamale primare depuse de SRL „Amofarm” și SRL „Ovico-Parfum”.

Ca urmare a transportării, SRL „Amofarm” și SRL „Ovico-Parfum”, au formulat pretenții referitoare la cantitatea și integritatea mărfii, iar actul de constatare a prejudiciilor a fost întocmit în lipsa reprezentantului reclamantei pe motiv că acesta a refuzat să se prezinte, iar SRL „Multibrok-Com” a compensat prejudiciile cauzate.

Din considerentul că SRL „Prointelect-MP” a refuzat, inclusiv, în urma somării, să compenseze prejudiciul cauzat, acesta fiind reparat de SRL „Multibrok-Com”, aceasta din urmă și-a realizat dreptul de retenție, prevăzut de art. 637 alin. (2) Cod civil.

Prin hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 28.03.2016, cererea de chemare în judecată inițială, depusă de SRL „Prointelect-MP” a fost admisă și s-a dispus încasarea din contul SRL „Multibrok-Com” a datoriei în mărime de 28895,08 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 5791,28 de lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 de lei și taxa de stat în sumă de 1040,86 de lei, iar în total suma de 40727,22 de lei. S-a admis cererea reconvențională, depusă de SRL „Multibrok-Com”, cu încasarea din contul SRL „Prointelect-MP” a prejudiciului cauzat în sumă de 1146,15 de euro, convertiți în lei moldovenești, conform cursului valutar stabilit de BNM la data executării hotărârii, și 12916,70 de lei, precum și taxa de stat în mărime de 1160,80 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20.10.2016, a fost admis apelul declarat de SRL „Prointelect-MP”, casată parțial hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 28 martie 2016 și pronunțată o hotărâre nouă, prin care a fost respinsă cererea reconvențională a SRL „Multibrok-Com” ca fiind neîntemeiată.

În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că, contrar sarcinii pozitive de probațiune instituite de art. 118 alin. (1) CPC, la materialele cauzei, lipsesc înscrisuri ce ar dovedi existența unor rapoarte contractuale încheiate cu SRL „Prointellect-MP” privind transportarea mărfurilor în beneficiul SRL „Amofarm” și SRL „Ovico-Parfum”, iar deținerea dreptului de proprietate de către SRL „Prointellect-MP” asupra autocamionului „Scania” cu numărul de înmatriculare EDBH 588, prin care au fost realizate transporturile sus-menționate, nu denotă faptul că transportarea mărfii a fost efectuată de SRL „Prointellect-MP”.

La 05.11.2016, SRL administratorul „Multibrok-Com”, Braga Valeriu, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20.10.2016, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a examinat cauza cu interpretarea eronată a legii și cu aprecierea probele într-un mod arbitrar.

La 24.02.2017, SRL „Prointellect-MP” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de administratorul SRL „Multibrok-Com”, Braga Valeriu, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în

care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs a recurentului, administratorul SRL „Multibrok-Com”, Braga Valeriu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către administratorul SRL „Multibrok-Com”, Braga Valeriu.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas